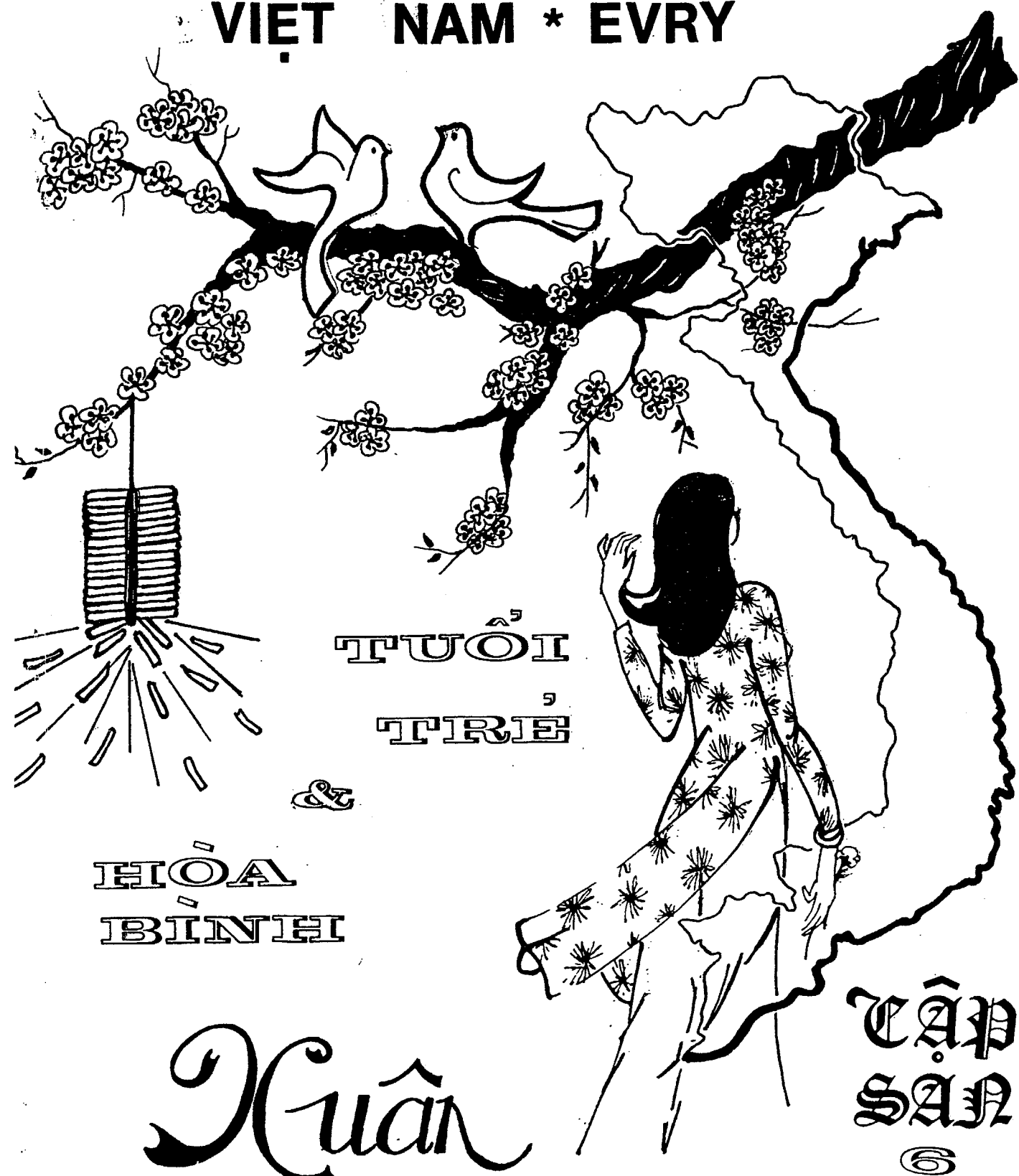
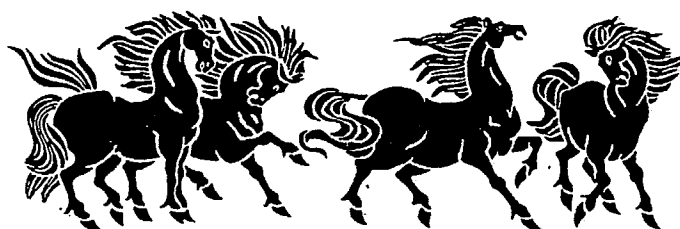

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM * EVRY

Quân
Canh Ngọ

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY

Thân chúc các bạn và gia đình một
năm mới an khang và thịnh vượng

Xuân Canh Ngọ 1990

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY

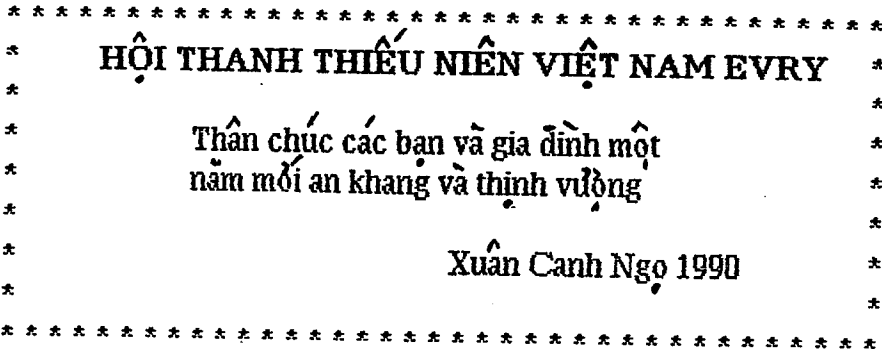
Thân chúc các bạn và gia đình một
năm mới an khang và thịnh vượng

Xuân Canh Ngọ 1990

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY

Thân chúc các bạn và gia đình một
năm mới an khang và thịnh vượng

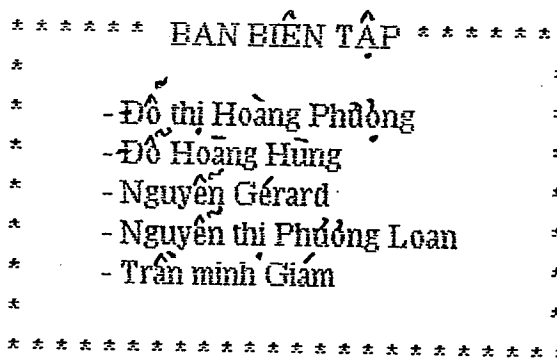
Xuân Canh Ngọ 1990

***** BAN BIÊN TẬP *****

- Đỗ thị Hoàng Phụng
- Đỗ Hoàng Hùng
- Nguyễn Gérard
- Nguyễn thị Phượng Loan
- Trần minh Giám

- ***** BAN BIÊN TẬP *****
- Đỗ thị Hoàng Phụng
- Đỗ Hoàng Hùng
- Nguyễn Gérard
- Nguyễn thị Phượng Loan
- Trần minh Giám
- *****

Mọi thứ từ góp ý và bài vở xin gửi về :

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY
BẢN BÁO CHÍ
1, Allée Lancelot 91000 EVRY

Mọi thứ từ góp ý và bài vở xin gửi về :

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY
BẢN BÁO CHÍ
1, Allée Lancelot 91000 EVRY

Mọi thứ từ góp ý và bài vở xin gửi về :

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT NAM EVRY
BẢN BÁO CHÍ
1, Allée Lancelot 91000 EVRY

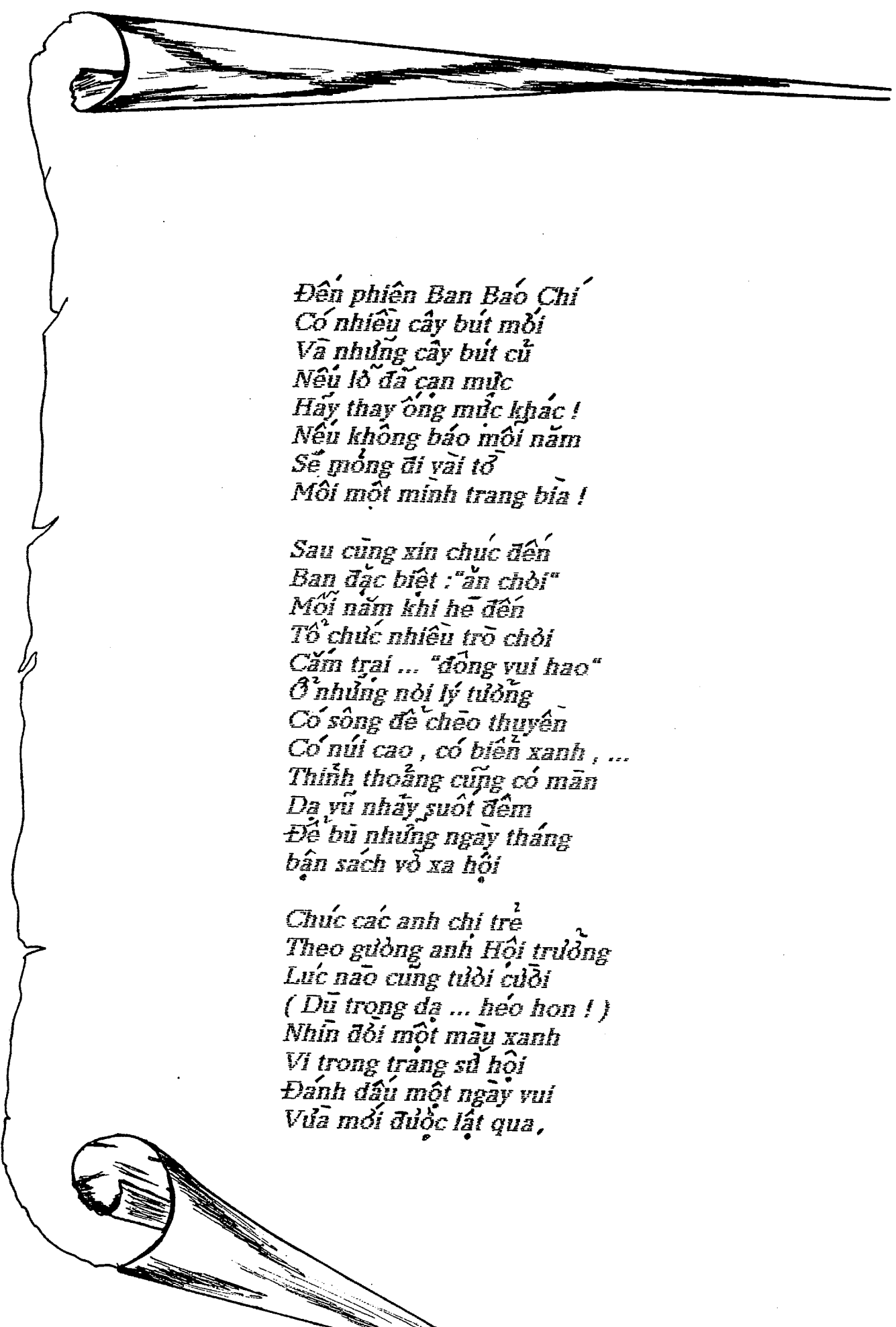
Lời ngỏ

Năm mới có nhiều đôi mới, Ban Báo Chí xin thay lời ngỏ bằng lời chúc đến các anh chị em trong hội.

Theo làn gió xuân về
Hoa mai vàng trước ngõ
Nở tuổi thắm đón chào
Năm Canh Ngọ có nhiều
Anh chị em trong hội
Thanh thiếu niên Việt-Nam
ở tại vùng Ê-vry
hăng hái trong việc hội !

Trước chúc Ban Thể Thao
Gặt hái nhiều kết quả
trong những lần thi đấu
Giao hữu với đôi bạn
Đoạt giải nhất, giải nhì
Trong bóng đá, bóng chuyền
Trong kéo co, nhảy xa ...

Kê tôi ban văn nghệ,
Có nhiều tay đàn mới
Những giọng ca truyền cảm
Lâm xao xuyên người nghe
Ban mua nhiều chị mới
Yêu điệu trên sân khấu
Duyên dáng lúc tiếp tân
Khéo léo phân âm thức !

Đến phiên Ban Báo Chí
Có nhiều cây bút mới
Và những cây bút cũ
Nếu lò đã cạn mực
Hãy thay ống mực khác !
Nếu không báo mỗi năm
Sẽ mỏng đi vài tờ
Mỗi một mình trang bìa !

Sau cùng xin chúc đến
Ban đặc biệt : "ăn chồi"
Mỗi năm khi hè đến
Tỏ chức nhiều trò chơi
Cắm trại ... "đồng vui hao"
Ở những nơi lý tưởng
Có sông để chèo thuyền
Có núi cao , có biển xanh , ...
Thỉnh thoảng cũng có mần
Đa vũ nhảy suốt đêm
Để bù những ngày tháng
bận sách vở xa hội

Chúc các anh chị trẻ
Theo gường anh Hội trưởng
Lúc nào cũng tuổi cười
(Dù trong dạ ... héo hon !)
Nhìn đời một màu xanh
Vi trong trang sử hội
Đánh dấu một ngày vui
Vừa mới được lật qua ,

Cây tre

trăm mắt

• Chuyện cổ tích

Xưa có một người có đứa con gái đẹp lắm. Trong nhà phải thuê một thàng ở để giúp việc. Ông chủ muốn lợi dụng nó, mới bảo nó rằng:

- May^{chịu} khó lắm ăn với tao, rồi tao gả cô cho mày.

Thàng ở mừng làm ra công ra sức làm việc cho chủ không quản nắng sương, không nại mệt nhọc sớm khuya gì cả.

Nó ở đã được ba năm, trong nhà làm ăn mỗi ngày một giàu có.

Ông chủ bây giờ mới nghĩ bụng rằng: "nhà mình giàu có thế này mà gả con cho đứa ở, thì chẳng là uổng con mà người ta lại chê cười cho ru!"

Nghĩ thế rồi lật nó luôn, đem gả con gái cho một nhà khác giàu sang nhất nhì trong làng.

Sáng hôm sắp đưa dâu, ông chủ gọi thàng ở ra lửa^{áo} no, bảo rằng:

- Bây giờ mày chịu khó lên rừng tìm thấy một cây tre trăm mắt đem về đây làm^{đưa} cưới, thì tao cho mày lấy cô^{mày} ngay.

Thàng ở thất^{thà} lập tức vác dao lên rừng. Nhưng suốt buổi kiếm hết khu này, khu khác chẳng thấy đâu có cây tre có đủ trăm mắt. Nó buồn, ngồi khóc hu hu. Bỗng thấy có một ông lão đầu tóc bạc phơ đến hỏi:

- Tại sao con khóc, nói cho ta nghe.

Thàng kia kể lại đầu đuôi câu chuyện. Ông lão nghe rồi bảo rằng:

- Mày đi chặt đủ một trăm cái mắt tre rồi đem lại đây ông^{áo} bao.

Nó làm y theo như^{lời}. Ông lão bảo nó đọc:

- "Khác nhập, khác nhập".

Nó vừa đọc ba lần như thế thì một trăm đoạn tre tự nhiên liền lại với nhau thành một cây tre đủ trăm mắt. Nó mừng quỳnh ghé vai định vác về nhà, nhưng cây tre dài quá vướng không đi được. Nó lại ngồi khóc hu hu. Ông lão lại hiện ra đến hỏi:

- Làm sao con khóc?

Nó nói tre dài quá không vác về nhà được. Ông lão bảo nó đọc:

- "Khác xuất, khác xuất".

Nó vừa đọc xong ba câu thì cây tre lại rời ra từng đoạn. Nó bèn bó cả lại mà gánh về nhà.

Lúc về đến nơi thấy hai họ đang ăn uống từng bưng, sắp đến lúc rước dâu, nó mới biết là ông chủ lửa nó đem con gái gả cho người ta rồi. Không nói gì cả, nó cứ lẳng lẳng đem trăm đoạn tre xếp đang dưới đất. Rồi nó lăm bằm đọc :

- "Khắc nhập, khắc nhập"

Tự nhiên một trăm đoạn tre kia chấp liền lại thành một cây tre trăm mắt dài lắm. Ông chủ thấy chuyện lạ lùng, chạy lại gần xem, nó cũng đọc luôn :

- "Khắc nhập, khắc nhập"

Thì ông kia cũng dính liền ngay vào cây tre, không tài nào đẩy ra được. Ông thông gia thấy vậy chạy ra định gỡ cho, nó đợi lúc tới gần thì lại đọc :

- "Khắc nhập, khắc nhập"

Tức thì cả ông ấy cũng dính chặt luôn vào cây tre, không sao lìa ra được nữa. Hai họ thấy vậy không còn ai dám bén mảng tới đó.

Còn hai ông kia thì van lạy nó xin tha ra, ông thông gia thì xin về nhà ngay, ông chủ thì xin gả con gái cho nó. Lúc bấy giờ nó mới đọc:

- "Khắc xuất, khắc xuất"

Thì hai ông kia rời ngay cây tre ra, và cây tre cũng rời ra ngay trăm đoạn.

Rồi quả nhiên lấy được cô a, không ai dám trêu nó nữa. Vì chuyện này mà sau thành có câu ví rằng:

Chê ta rồi lại lấy ta,
Tuy là đùa ở những mà có công.

LONG ...

Aó của vua là Long Bào , mặt của vua là Long Nhan ,
mình của vua là Long Thể , giường của vua ngủ là Long Sương .

Chê đồng hồ của vua đeo gọi là gì ? Longine !!!

Quê của vua ở đâu ? Long Xuyên !!!

Chỗ của vua đang ở ? Long Thành !!!

Quán cà phê của vua thường uống ? Long Phụng !!!

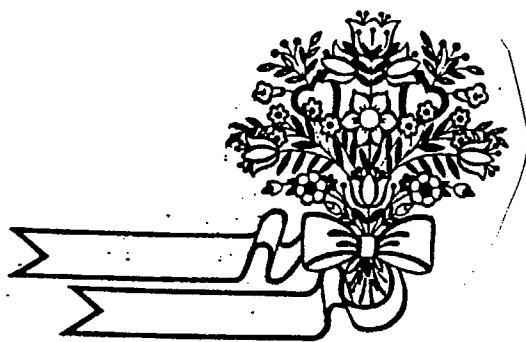
Bãi biển của vua tắm ? Long Beach !!!

Và cuộc đời của vua thì Long đong !!!

~~~~~ Sớm lát ~~~~~

Thì thăm với những loài hoa

 Chiều hôm nay có dài mây màu tím
 Phũ áo lụa ngày nào bé phất phơ bay
 Chiều hôm qua có hàng cây thướt tha
 Phũ cánh vi buồn anh ngắt với trao em

 Đường bé đi có nắng vàng ngậm lời
 Trước kẻ một mình với mở ước phũ dung
 Đường bé đi có mimosa nở
 Mai lỡ qua rồi bé nhớ anh không?

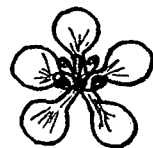
 Buồn lên mắt cho màu hoa tím cúc
 Bé chợt buồn khi chợt nghĩ tới anh
 Cánh hồng nhung dịu êm trong tay bé
 Phũ ánh mắt ngày nào anh và bé trao nhau

 Dù mai có lỡ qua anh thật
 Bé sẽ không buồn cho lệ khỏi vương mi
 Không với tay ngắt với cánh lan sâu
 Để linh hồn bé không buồn như hoa phượng!

~ Thương xanh ~

Hạ nhớ...

Mưa vẫn rơi đều từng hạt ngoài song cửa sổ. Gió vẫn vô tình lật từng trang sách toan trên bàn. Ngồi chông cằm nhìn những giọt nước long lanh Thằng tôi chợt thấy tâm hồn bỗng đứng trông trái lạ thường, và thấy nhỏ, nhỏ thật nhiều những bạn bè thân quen thuở nào, nhất là cô bé hăng xóm thân thương của một thời làm học sinh Võ Trường Toản.

Trong lớp thì chỉ có cô bé hăng xóm của thằng tôi là trầm nhất và cũng dữ ngầm nhất. Thích làm khó để người ta bằng hành động hơn là tiếng nói !!! Những ngày đầu mới ngồi chung bàn Thằng tôi thấy lúc đó cô bé hăng xóm hách kinh khủng, khuôn mặt cô bé hăng xóm lúc đó thấy ghét ghê gớm, lúc nào cũng nghiêm và không thêm " mỉm cười " với Thằng tôi cái nào !. Những ngày kế tiếp Thằng tôi khổ sở vì căn bệnh " khó tính " không thuốc chữa của cô bé hăng xóm. Cứ mười câu Thằng tôi nói ra là cô bé hăng xóm lắc đầu hết tám cái, hai cái gật đầu ít ỏi còn lại thì lúc nào cũng kèm theo vài câu hỏi móc hoặc những tiếng âm ồ có thể.

Quen cô bé hăng xóm lâu ngày Thằng tôi đâm ra nhiệm cái tật dễ thương của cô bé hăng xóm là hay ngồi ngắm mưa, để tìm xem có gì để cho cô bé hăng xóm thích được trong ấy, đến nỗi tui bạn thường nói là thi sĩ đang tìm vần thơ. Cô bé hăng xóm yêu loài hoa đỏ của sân trường vào ha, Thằng tôi yêu cô bé hăng xóm nên cũng yêu loài hoa cô bé hăng xóm yêu. Yêu thật nhiều vì loài hoa dễ thương đó còn mang cả tên cô bé hăng xóm thân thương nữa. Thằng tôi đã tốn không biết bao nhiêu là thời gian để tìm hiểu sự tích loài hoa đỏ, để rồi hẹn cô bé hăng xóm đến bên gốc cây phượng vào một buổi trưa hè rực nắng mà kể chuyện. Tích xưa kể rằng có một chàng nghệ sĩ thổi tiêu, một hôm lạc bước đến đảo nguyên đường lên cung tiên. Ngày ngày thổi tiêu cho tiên nữ nghe và tiếng tiêu

của chàng đã làm say mê một nàng tiên nữ xinh đẹp. Thường hoàng hay biết liên phạt chàng nghề si rồi khỏi chốn đảo nguyên. Chàng nghề si trở về trần gian mà lòng còn gởi lại .... Nàng tiên nữ trót yêu chàng trai trần gian, từ bỏ đảo nguyên đi tìm chàng nghề si, nhưng nàng chỉ tìm thấy được ngôi mộ của người yêu mà thôi !. Thế là nàng tiên nữ chết theo chàng nghề si cho trọn tình. Người đời xây mộ nàng tiên nữ bên cạnh mộ chàng nghề si và vài năm sau mộ nàng hóa ra cây phượng và mộ chàng thì hóa ra con ve.

Nhìn những cánh hoa phượng đỏ chói rơi rụng dưới gốc cây, rồi nhìn ánh mắt long lanh tuổi cười, khuôn mặt hiền lành dễ thương của cô bé hàng xóm (khuôn mặt dễ ghét ngày nào giờ đã trở thành dễ thương vô cùng !) Thằng tôi chợt bồi hồi xúc động. Quá khứ và kỷ niệm của Thằng tôi dường như dính liền với cây phượng và cô bé hàng xóm mang tên Phượng. Nhớ những buổi trưa hè gay gắt, thằng tôi cùng lũ bạn rủ nhau đã banh mệt rồi leo lên cây hái những quả phượng dài ngoằn để chơi đánh kiềng (con nít ghê ! và dĩ nhiên là lúc đó vắng mặt cô bé hàng xóm rồi !) những giờ tập thể dục dưới gốc cây, những tiết ngoại ngữ trốn học cùng dưới gốc cây đó. Mỗi tình đầu của Thằng tôi là câu chuyện cổ tích dưới gốc cây phượng, là chùm phượng đỏ cô bé hàng xóm cầm trên tay (hoa Thằng tôi hái tặng cho !), là áo trắng thỏ ngáy hiền hòa giữa sân trường vào hạ, là tập thơ đầy những dòng chữ đôn sơ mãi dấu hoai trong cặp. Mỗi tình đầu của Thằng tôi là giấc mơ được hóa thành con ve suốt ngày đàn hát trên cánh phượng đỏ, là tên Thằng tôi khắc cạnh tên cô bé hàng xóm trên cây phượng đang đơm hoa, là những buổi cùng ôn bài vở, cùng nói chuyện vu vơ dưới gốc cây quen thuộc, là những buổi giận hờn ngoảnh mặt làm ngơ, là những món quà nhỏ đôn sơ trao nhau làm kỷ niệm ....

* * *

" Nếu Tigol là cánh hoa tan vỡ,
Thì Pensée là màu tím nhớ nhung,
Mimosa vàng nhạt của yêu đương,
Cánh Phượng đỏ chan hòa màu ly biệt .... "

Suốt một năm học dài, cây phượng ở sân trường đã chia sẻ, chứng kiến những buồn vui tuổi học trò, cô bé hàng xóm mang tên phượng của Thằng tôi cũng là nguồn vui nhớ của riêng Thằng tôi. Hoa phượng nở đỏ thắm báo hiệu mùa bãi trường, lũ học trò vương vấn phút chia tay, lòng băng khoăn chẳng biết năm sau có còn gặp lại bạn cũ thấy xưa hay không .... Nhưng đến khi cánh cổng trường khép kín, biết có ai còn nghĩ đến nỗi

buồn cô đơn của cây phượng giữa sân trường đầy nắng ? Đứng một mình quanh hi u, cây phượng nhớ đến những tiếng cười nói ồn ào của đám học trò hồn nhiên, nhớ những lần bắt gặp phút giây ngượng ngập trao vội lá thơ tình xanh màu hy vọng của tuổi mới lớn, nhớ những chàng " hiệp sĩ " đứng nghênh ngang trên cánh, những cô học sinh ngộ nghĩnh mặc váy ngắn quá mức quy định .... hoa phượng kiêu sa dưới nắng vàng, rồi rồi rụng theo từng cơn gió thoảng, để rồi tả tơi trôi theo dòng nước mưa. Ôi ! có mấy ai hiểu được tâm sự của phượng !!! Nếu chỉ xa nhau ba tháng hè và sẽ gặp lại cô bé hàng xóm vào mùa tựu trường sau thì tháng tới đã chẳng phải buồn se thất lòng. Nắng hè ngập đầy lối, tiếng ve than sâu trên cánh phượng, một mình đếm bước cô đơn trên những con đường học trò thân quen, Tháng tới nghĩ tới ngày chia tay sắp đến. Tháng tới sắp sửa làm cánh chim trời vỗ cánh bay xa, bỏ lại sau lưng bóng dáng cô đơn của cô bé hàng xóm bên gốc cây phượng đầy kỷ niệm thương nhớ. Tháng tới buồn làm cô bé hàng xóm có biết hay không ?.

Hôm chia tay, cô bé hàng xóm trao cho Tháng tới một cánh hoa phượng ép khô đầy ý nghĩa. Tháng tới đưa cho cô bé hàng xóm tập thơ mà Tháng tới làm riêng cho cô bé hàng xóm giữ làm kỷ niệm những ngày tháng quen nhau dưới mái sân trường. Giờ đây, cách một đại dương mênh mông Tháng tới vẫn còn giữ mãi cái tập để thương của cô bé hàng xóm là ngôi ngăm mưa, để mà băng khuâng nhớ về những kỷ niệm êm đềm xa xưa, nhớ về cô bé hàng xóm thân thương của một thời băng đen phấn trắng, để mà thầm gọi tên cô bé yêu dấu ....

" Ta yêu lắm Phượng hồng trên áo trắng,
 Khi đón sở môi Phượng dần đỏ cười,
 Nhìn là biết, Phượng thêu chũm đỏ thắm,
 Nghe trong hồn công chúa Phượng lên ngôi. "

Hoàng Hà

A' O

T' i m

...

A' n'ang t' i m m' u'c h'ong t' r'oi
 G' i' n' c' a' b' a' u' t' r'oi , d' i' e' n' d' a' o' h' o' n' t' a' !
 A' o' n'ang t' i m' n' u' h'oa' c' a'
 Y' e' u' m' a' u' t' i m' n' e' n' t' a' y' e' u' c' a'
 A' o' n'ang t' i m' - T' a' v' e' p' h' a' m' u'c' t' i m'
 V' i' e' t' b' a' i' t' h' o' m' u' a' l' u' a' t' i m' t' o' m' e' m'
 Y' e' u' c' h' o' l' a' m' - C' h' a' c' h' o' n' t' a' c' u' n' g' t' i m'
 M' a' u' t' r' o' n' g' t' i m' n' h' u' o' m' t' i m' t' u' b' a' o' g' i' o'
 A' o' n'ang d' e' t' t' i m' g' i' a' c' m' o'
 H' o' n' t' i m' t' h' a' n' t' h' o' - D' e' m' n' g' u' m' o' n' g' d' u'
 A' o' n'ang m' a' y' t' i m' m' u' a' t' h' u'
 T' a' l' a' m' t' h' o' t' i m' h' a' t' r' u' c' h' o' n' a' n' g'
 A' o' n'ang h' o' a' t' i m' b' a' n' g' l' a' n' g'
 T' r' a' i' d' u' o' n' g' - T' h' a' m' t' i m' d' o' n' c' h' a' n' n' g' o' c' n' g' a'
 G' i' n' r' u' m' e' d' u' o' i' h' o' n' t' a'
 N' a' n' g' y' e' u' a' o' t' i m' - C' l' o' n' t' a' y' e' u' n' a' n' g' ...

Xuất có một ông quan lấy một nàng hầu rất đẹp, nhưng tại vì vợ cả ghen tuông quá lắm, ông quan phải đưa tiền bạc cho người nàng hầu về đi lấy chồng khác.

Người nàng hầu đi giữa đường gặp một anh câu ếch, phải duyên phải kiếp làm sao, lấy ngay làm chồng và ăn ở với nhau thuận hòa lắm.

Một hôm, người câu ếch câu được một con ếch vàng to. Nhân ngày giỗ cha, chồng bảo vợ làm thịt con ếch để cúng. Khi làm thịt, vợ thấy trong mình con ếch có một hòn ngọc bên đưa cho chồng.

Cách đó ít lâu, có chiếu trong triều ban ra nói là vua đau mắt, ai có ngọc ếch đem dâng để vua rửa mắt, qua khỏi cơn bệnh thì sẽ được phong làm quan. Người câu ếch bạo dạn xin vào chữa, vua hết bệnh, cho người ấy làm một chức quan nhỏ.

Năm sau, phải khi đại hạn, vua lại ra chiếu khắp trong nước rằng ai câu được mưa thì cho làm Trạng nguyên.

Viên quan câu ếch, xem chân ếch biết trời gần mưa lại quả quyết ra ứng chiếu xin câu cho trời mưa. Sáng hôm sau, câu được, thì chiếu đến quả trời mưa to, và mưa rất nhiều.

Vua và các quan coi người câu ếch xấu xí thế nên không đáng làm ông Trạng, nhưng chót đã có lời chiếu bắt buộc dĩ cũng phải cho làm Trạng thật, nhưng gọi điệu là Trạng ếch. Rồi sai luôn đi sứ sang Tàu cho khỏi thấy mặt.

Trạng Ếch không biết đi sứ là thế nào, nhưng đã có lệnh trên, không dám từ chối, cứ phải đi thử xem sao. Khi sang đến Tàu, lại gặp cả ba ông sứ ba nước khác cũng đến.

Một hôm vua Tàu đãi tiệc chung cả bốn sứ, trên bàn có bốn chiếc bánh, ba ông sứ kia chưa kịp ăn thì Trạng Ếch đã vội sôi luôn cả bốn.

TRẠNG ẾCH

Truyện cổ tích

Bỗng chốc thấy viên quan Tàu ngồi tiếp yến, giở ra bốn ngón tay, ba viên sứ kia không hiểu ra sao cả, chỉ có Trạng Ếch tưởng viên quan Tàu, chế mình ăn những bốn cái bánh liền đưa cả hai bàn tay, xòe ra tám ngón có ý bảo: "Tám chiếc bánh như thế ta ăn cũng hết".

Một chốc lại thấy quan Tàu đưa một ngón tay vào giữa bụng. Ba viên sứ kia không hiểu gì cả, chỉ có Trạng Ếch tưởng viên quan ấy chế mình ăn làm nứt bụng ra, liền nhẹ đưa bàn tay mà vỗ, có ý bảo: "Bánh ăn nhỏ bằng lòng bàn tay, có gì mà nứt bụng".

Bữa yến xong, Trang Ech thấy viên quan Tàu kính phục mình hơn trước nhiều, rồi vào tàu với vua Tàu. Vua Tàu cho với Trang đến và phong làm "Lưỡng quốc Trang nguyên", rồi ban cho nhiều vàng bạc, găm vóc trở về nước.

Khi về đến nước nhà, vua quan đều phải trọng vọng không dám khinh nhờn gọi là Trang Ech nữa mà tôn gọi là "Trang hai nước".

Nhưng cả nước vẫn không ai hiểu tại sao chỉ vì ăn bánh, giữ ngón tay, và vỗ bàn tay mà lại khiến cho người Tàu phải tôn kính đến thế. Mãi sau có người Tàu mới giải ra rằng, khi quan Tàu giữ bốn ngón tay là ra câu đối:

Tử đi lai tân (Bốn rợ khách lai)
mà Trang an nam giữ tám ngón tay là để đối lại;
Bát man tiến công (Tám man đang công)
còn khi quan Tàu lùa một ngón tay vào bụng là để ra về đối:
Hung trung binh giáp (Binh giáp ở trong bụng)
mà Trang An nam vỗ tay là đối lại:
Chưởng thượng kinh luân (Kinh luân ở bàn tay)

*****

*****

*****

*****

Chuyện vui cười

TIỆC MÀ CHỈ

Hai ông bác sĩ phụ trách việc khám bệnh cho tân binh. Một anh tân binh đến khai là bị bệnh điếc. Sau một hồi đo dầm đủ thứ, đo lường kỹ càng gần cả tiếng đồng hồ, ông bác sĩ A quay sang nói khẽ với ông bác sĩ B:

- Chú này điếc thật, tôi ghi vào hồ sơ hẳn điếc 80% ông nhé!

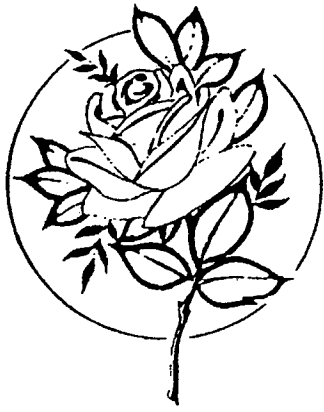
Ông bác sĩ B thì thảo bảo ban đồng nghiệp:

- Tôi thấy hẳn điếc thật đấy, phê cho hẳn điếc 90% đi.

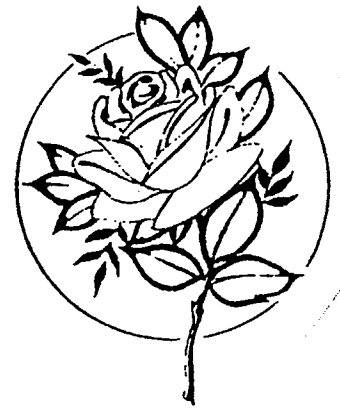
Bỗng anh tân binh đứng dậy, gượng mặt tỏ vẻ đau khổ:

- Xin bác sĩ làm phúc cho em nhé! Tiếc chỉ mà không cho em thêm 10% nữa!

(tặng anh Tám)

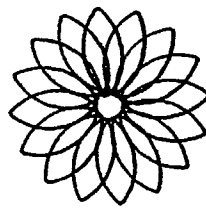

Màu sắc & Con người

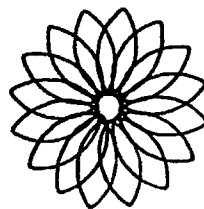
1/. Màu đỏ - Màu cam : 28,9% thích , 3,4% ghét.

Nếu bạn thích màu đỏ và màu cam thì bạn là người sống động, năng nổ, biết hướng hầu hết các hoạt động của bạn đến thành công. Bạn biết tự chủ đời sống gói chẵn, mặc dù thỉnh thoảng có thể "lang thang". Nhưng nếu bạn ghét màu đỏ, màu cam thì bạn là người ưa tránh sự kích động hoặc nếu bị kích động thì luôn luôn để nén nó xuống. Bạn là người dễ giận và dễ bức mình.

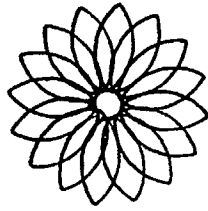
2/. Màu xanh lá cây : 18,1% thích , 2,8% ghét.

Nếu bạn thích màu xanh lá cây thì bạn cường nghị, không thích thay đổi. Bạn tử tôn đến độ ích kỷ. Bạn rất chủ quan, luôn luôn cho rằng ý kiến của mình là đúng. Do đó bạn có những khuynh hướng thuyết giảng để soi sáng người khác. Nhưng nếu bạn ghét màu xanh lá cây thì bạn là người cảm thấy người khác không nhìn nhận những ưu điểm của bạn, do đó bạn đâm ra chán đời quân tử.

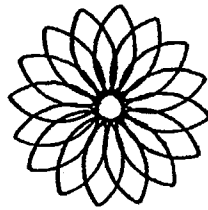
3/. Màu xanh dương : 15,9% thích , 4,7% ghét.

Nếu bạn thích màu xanh dương thì bạn là người cần sự thanh thản, hòa hợp và tử mẫn với cuộc sống của mình. Bạn cần những mối liên hệ êm đềm, chứ không phải đầy sóng gió. Bạn tha thiết muốn được người khác tin tưởng và rất có niềm tin ở những người gần gũi với bạn. Nếu bạn ghét hoặc ít thích màu xanh dương nhạt thì bạn là người dễ gặp rắc rối trong mối liên hệ với người khác vì bạn đặt tiêu chuẩn quá cao. Bạn thường chán họ và cắt đứt liên hệ với họ.

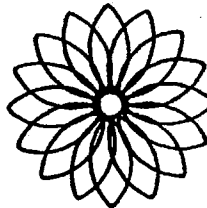
4/. Màu tím : 15,3% thích , 11% ghét.

Nếu màu tím là màu mà bạn ưa chuộng nhất thì bạn là người thích sống trong mơ mộng. Bạn mong muốn có người đưa bạn ra khỏi thực tế của cuộc sống, mãi mãi hay một chốc cũng được. Bạn là người duyên dáng, tình cảm, khao khát những phút giây êm đềm thơ mộng nhưng bạn cũng có thể yếu đuối thơ ngây, chưa trưởng thành về mặt tinh thần. Nếu bạn ghét màu tím thì bạn là người đề dặt, thường có tính toán trong mọi liên hệ với người khác.

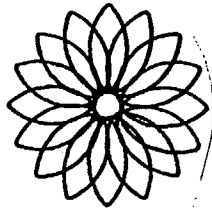
5/. Màu vàng : 12,5% thích , 8,6% ghét.

Nếu bạn ưa chuộng màu vàng thì bạn là người chăm chỉ, những chi chăm chỉ với mục đích rõ ràng. Bạn là người lúc nào cũng tràn đầy hy vọng trong cuộc sống, lúc nào cũng nghĩ tới sự thành công, đến một niềm hạnh phúc to lớn hơn. Bạn thích thay đổi và muốn người khác nể mình. Nếu bạn ghét màu vàng thì bạn là người mang nhiều hy vọng, những mọi hy vọng chưa thành. Bạn lo âu, cảm thấy bất ổn định và sợ người khác qua mặt, sợ mất địa vị và uy tín. Bạn không tin tưởng ở tương lai lắm nên bạn đòi hỏi ở người khác.

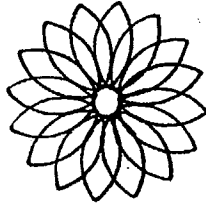
6/. Màu nâu : 4,7% thích , 11,4% ghét.

Nếu bạn thích màu nâu thì bạn là người yếu đuối về thể chất lẫn tâm lý. Bạn cảm thấy như bị mất gốc và không dựa vào đâu được để có giờ phút thoải mái. Bạn cảm thấy bệnh hoạn, bất ổn định và áy náy, lúc nào dường như cũng có nhiều vấn đề không đối phó nổi. Nếu bạn ghét màu nâu thì bạn là người lúc nào cũng muốn mình nổi bật. Bạn có khuynh hướng đè nén những nhu cầu vật chất bởi vì bạn cho rằng tìm cách thỏa mãn những nhu cầu ấy là yếu đuối.

7/. Màu xám : 2,7% thích , 23% ghét.

Nếu bạn thích màu xám hơn màu khác thì bạn là người thích sống trong cái vỏ của bạn, bạn không ưa dlay dứa, liên hệ với người khác và không muốn tham gia hoạt động chung quanh bạn. Nếu bạn không ưa màu xám thì bạn là người : " Tuần chay nào cũng có nước mắt ". Bạn cho rằng bạn có quyền tham dự vào những gì xảy ra chung quanh bạn. Đôi khi bạn đi quá xa nên người khác thường chỉ trích bạn là người xâm phạm đời tư, chen vào chuyện thiên hạ.

8/. Màu đen : 1,8% thích , 35,1% ghét.

Nếu bạn chuộng màu đen thì bạn là người bất mãn hầu hết với mọi việc, bạn là người chủ quan, cố chấp, không muốn ai thay đổi và ảnh hưởng đến quan điểm và lập trường của mình. Nếu bạn ghét màu đen thì là người độc lập, muốn chủ động quyết định hành động theo ý của mình. Bạn không thích bị ràng buộc bởi bất cứ thứ gì.

Chưa gian khó là đời chưa từng trải
Chưa yêu thương là chưa bước vào đời
Nếu lòng ta cứ như giọt mưa rơi
Thì nắng đẹp lấy đâu mà chiếu xuống

Ưng Hoàng Cường

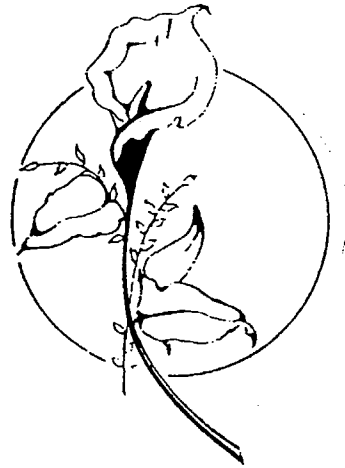
Yêu anh thì hãy yêu đi
Mai rày một nọ làm gì hờ em ?
Tình ta như mảnh trời đêm
Xa gần nào biết mà xem với nhìn .
Hai ta vướng một chút tình
Sao em đã muốn giam hình hai anh ?
Thương em anh thường đã đành
Nhưng không tin nói chữ thành em ời .
Vì em chưa rõ lòng đời
Cho nên vẫn tưởng tình thời thiên thu .
Đèn kia khi tỏ khi lu
Tình ta cũng thế, phù du một đường .
Giờ thì em bảo em thưởng
Mai đây vô cánh anh phượng nào tìm ?
Giờ thì em muốn trao tim
Mai đây gặp lại im lìm làm ngơ .
Giờ thì mong đẹp thành thơ
Mai đây tưởng lại còn trở nổi sầu .
Anh đây mây thuở qua cầu
Bao phen thấy hiểu khổ đau là gì .
Anh đây mây thuở biệt ly
Bao phen lận đận là vì tin ai
Vì ai uổng tiếng thân trai
Bao phen ụy mị nhất phải chữ hùng .

Giờ đây lại mối tình chung
Cùng anh em muốn lập khung cho tình .
Em ời nên hiểu lấy mình
Keo sơn chẳng đủ, tử sinh làm gì ?
Yêu anh em hãy yêu đi
Yêu thì em cứ, còn gì tính sau .

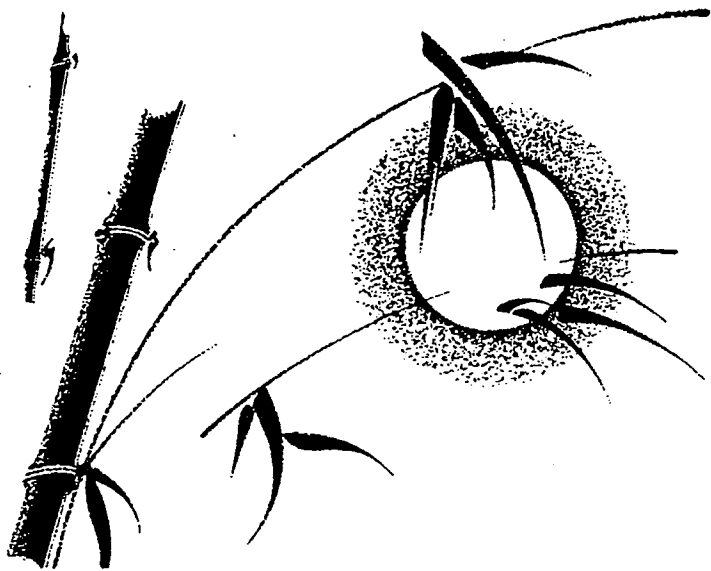
— M. G —

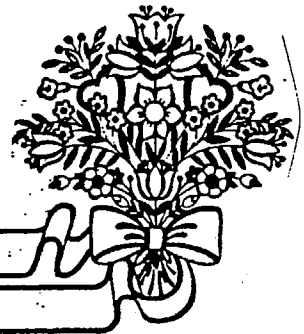
L
O
N
G

Y
E
U

TRANG Câu đố

1. Núi nào có một, gọi ba
Ở trong đất lại bảo là ngoài khơi?

(Núi Lam Sơn (Vĩnh Phúc) gọi ba)

2. Đố ai học vấn uyên thâm,
Pho, y, lý, số, mười phân vẹn mười
Sùng Chính Viện mới ra đời
Công trình dịch thuật nửa vời tiêu tan

(Viện Văn Học (Hà Nội) gọi ba)

3. Gông nào ở chốn cổ đô
Phước trong leo lẻo, lừng lờ êm trôi
Chuông khuya thong thả từng hồi
Mùi thơm còn với đất trời nghìn năm

(Tháp Báo Ân gọi ba)

4. Đố chủ
Vốn em không đứng thẳng người
Đỏ đuôi, đứng mực trong thời xa xưa
Đến khi em chẳng có ngõ
Thành nơi bóng mát, đợi chờ trắng lên

(Thị trấn - Nghệ An - gọi ba)

5. Đố ai ngang dọc vẫy vùng
 Vũ quang khởi nghĩa, hợp cùng Pấn thân,
 Cần Vương nổi tiếng xa gần
 Tinh thần kháng địch bội phần lên cao?

Phan Đình Phùng

6. Hồ nào ở giữa đất liền
 Mãi mong chứa nổi ba miền từng đường

Hồ Ba Bể (Bắc Cạn)

7. Đố chú
 Tôi là thú nước đời chạn
 Từ khi thêm sắc, bay trên cung mây.
 Hỏi, ai chả thích nơi này?
 Mang hoa, quả, lá, trên cây, nhờ huyên
 Tên tôi ta nặng liền bên
 Chẳng không ở giữa, ra miền biên khu

Cánh - Cánh - Cánh - Cánh - Cánh

8. Cây chi không lá, không cành
 Chẳng già cỗi, chẳng tươi xanh, rướm rã?

9. Có mũi, có lưỡi hần hơi
 Có sống không chết, người đời cần tuôn?

Cả sống

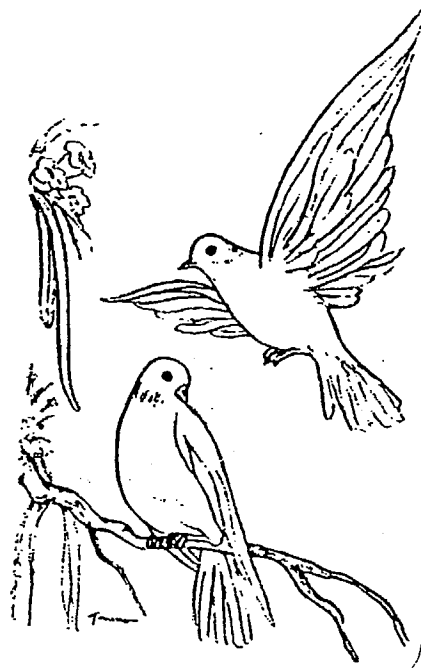
10. Chân em khi trắng, khi hồng
 Đứng trên hồ biếc, soi dòng nước xanh
 Rõ ràng vẻ quý, màu thanh
 Người đời sao lại gán danh tôi-dôi?
 Là Hoa qĩ?

Con dao

11. Con qĩ dài lại không chân
 Nhưng nghe lời gọi tưởng rằng càng gần?

Con qĩ

Con qĩ

CẢM CẢNH

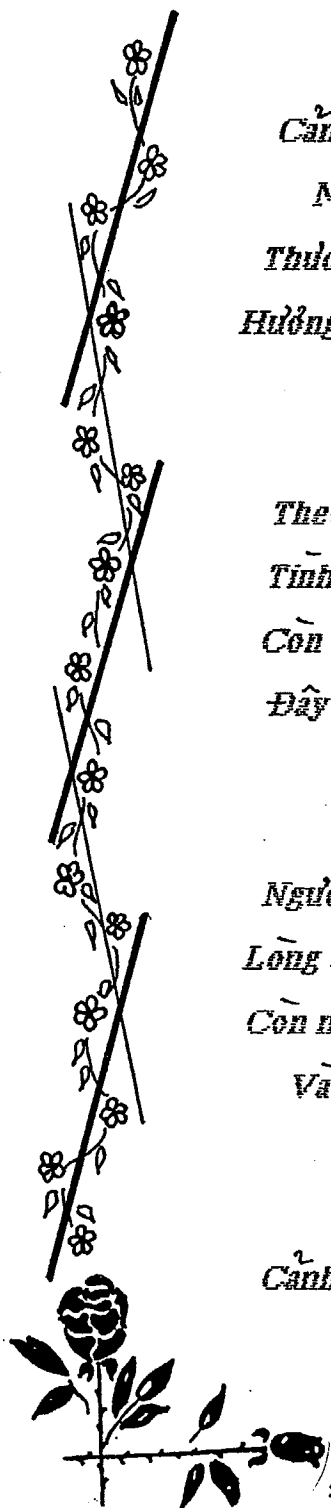

Cảnh cũ là đây, người xưa đâu ?
Mà ta man mác một nỗi sầu
Thường thay cánh hoa tàn lẽ bóng
Hưởng còn những sắc lăm phai màu .

Theo giòng đời sắc quã phai pha
Tình duyên đó : trắng đã hóa ngà
Còn nhớ ta chăng người xưa hỡi ?
Đây chút hương hoa ta tưởng là .

Người đi, mặc nước chảy mây trôi
Lòng ta mong ngóng vẫn không thôi
Còn nhớ hay không người xưa hỡi ?
Vào thuở xa xôi có một đời ...

Cảnh cũ, người xưa, một nỗi sầu .

M.G

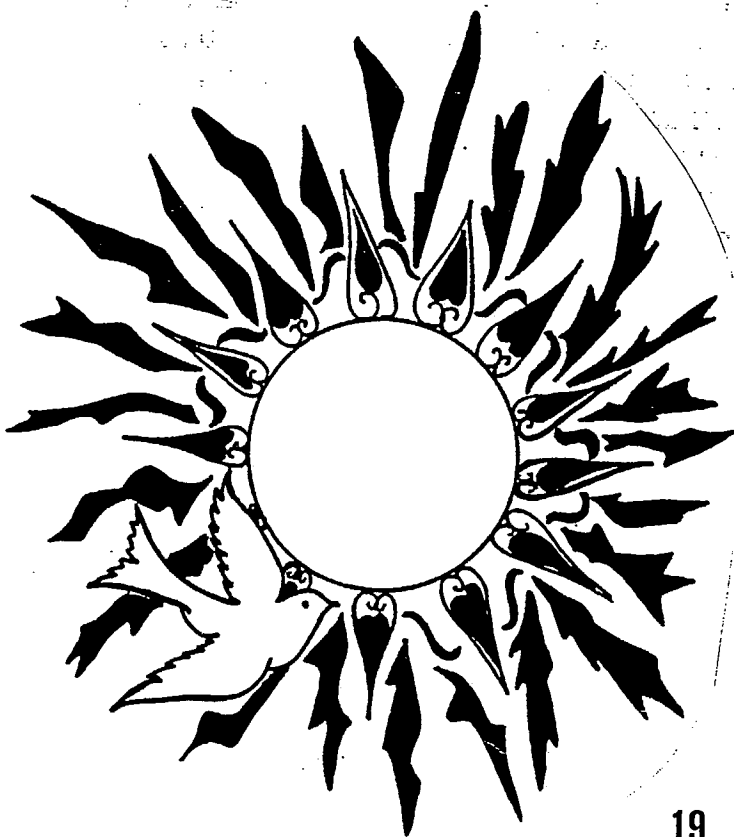
CHUYỆN ĐỜI HỘI

Sang đến Pháp đến nay đã trên 7 năm, Thăng tôi mới có dịp ngồi lại để viết hồi ký về một hội đoàn mà Thăng tôi đã từng sinh hoạt trong những năm qua, đó là HTTNVNE hay AJVE.

Nói là một hội đoàn thì cũng hơi quá lời, thật ra chỉ là một nhóm bạn trẻ khoảng 20 mạng, tuổi chưa tới 35. Vào đầu tháng 4/86, nhận được thư mời đến dự ngày thành lập Hội, Thăng tôi chỉ có ý định đến coi có gặp ai quen hay không và coi cách sinh hoạt của họ ra sao, nào ngờ Thăng tôi bị Hội nhờ giữ tạm thời một chức vụ nhỏ cho đến ngày bầu cử chánh thức của Hội. Từ đó trở đi, cứ cuối tuần Thăng tôi đều có mặt chung với mấy anh chị em khác trong Hội để sinh hoạt thể thao, văn nghệ và nhất là gặp để nói ... "dọc". Vì vắng nhà hoài nên ba mẹ Thăng tôi cũng lo lắng và "hỏi thăm sức khỏe Thăng tôi". Thăng tôi nghĩ chắc là gia đình của mấy anh chị khác cũng gặp trường hợp này, cho nên đã có buổi lễ ra "mắt phụ huynh" nhằm mục đích giải thích và trả lời những câu hỏi của phụ huynh và đồng thời tiếp nhận những ý kiến và sự ủng hộ, khuyến khích của các bậc cha mẹ.

Kế tiếp Hội dồn nỗ lực vào việc tập dợt thể thao, nhất là về bóng tròn, và lần tranh hùng đầu tiên với hai đội Orsay và TNTN, Hội đã làm sóng gió khiến cho các đội bạn cũng "nề nang" đội bóng Evry. Sau đó dồn bầu "nhiệt huyết" vào sự tập dợt văn nghệ mừng Tết Trung Thu đầu tiên tổ chức tại Evry. Vì chưa có kinh nghiệm nên Hội đã gặp rất nhiều khó khăn, nhất là việc dàn dựng sân khấu và kỹ thuật âm thanh, ánh sáng ... Những sự thành công của buổi lễ đã vượt ngoài sự hi vọng của Hội!

Sau đó đến Tết 87, vì các anh chị em có mặt đông đủ để làm đêm văn nghệ mừng Tết Đinh Mão, Thăng tôi cũng có góp phần "hót" cho lần đó. Nhưng những năm sau, vì có vài anh chị em phải đi xa nên Hội chỉ có thể tổ chức mỗi năm một lần vào dịp Trung Thu, vì chỉ có mùa hè các anh chị em mới có dịp gặp gỡ cùng nhau tập dợt văn nghệ, hơn nữa cái tật của Hội là lúc nào cũng dời nước tới chân rồi mới nhảy .... Nhớ trời thường nên năm nào cũng nhảy kịp cả!!!

Đến gần ngày trình diễn đêm văn nghệ thì tất cả các anh chị em đều hăng hái: người lo chuẩn bị đồ múa, kẻ lo tranh hoành sơn khấu, kẻ chuẩn bị dụng cụ âm thanh ánh sáng..., đồ muốn đồ muốn cũng chẳng ít!. Ngày thứ sáu các anh hẹn nhau chỗ đồ vẽ: máy móc, dây nhợ, ghế... và cùng nhau sửa soạn âm thanh và sân khấu cho đêm tổng dợt. Tối thứ sáu đó Thăng tôi ở lại phòng cùng một số anh em khác để canh chừng máy móc và đồ đạc đồng thời lui cui làm cho xong những chuyện lặt vặt ... nhưng không kềm phần nặng nhọc!. Nói là ngủ lại đó chứ thật ra có ngủ được gì đâu, dù đã rất mệt. Phần Thăng tôi cứ hồi hộp không biết ngày mai đây sẽ có bao nhiêu người đến dự, chương trình văn nghệ có trực trực gì hay không? còn chuyện gì sẽ phải lo nữa....

Sau buổi lễ, anh chị em ai cũng mệt đừ nhưng vẫn phải ở lại tiếp tay nhau tháo gỡ, dọn dẹp. Vừa gom đồ xong thì trời cũng vừa sáng, mọi người chia tay nhau ra về nhưng cũng không quên "hen giờ gặp lại" để còn chỗ đồ muốn đi trả nữa chứ !!! Xong xuôi đầu đó, tất cả kéo nhau về nhà một người trong nhóm để cùng xem cuốn video ghi lại "tài trình diễn" anh chị em trên sân khấu !

Để giữ được sự sinh hoạt một cách dân chủ, mỗi năm vào đầu tháng tư, Hội tổ chức buổi họp mặt mừng sinh nhật Hội và đồng thời bầu lại ban chấp hành cho nhiệm kỳ tới. Điều đặc biệt của Hội là năm nào cũng vậy, ứng cử viên thì hiếm hoi chẳng thấy một bóng, trong khi đó thì anh chị em lại làm cuộc vận động "đứng bầu cử", vì vậy mà đã ba năm rồi Hội trưởng và những người trong ban chấp hành thì chỉ là những mặt cũ không thấy thay đổi.

Đó là chuyện làm việc, nhưng là một Hội trẻ thì đâu thiếu được chuyện vui chơi! Nhất là mùa hè, cả Hội rủ nhau đi pique-nique, lợi dụng những week-end để có thể sáng đi tối về: Etang de Cergy, Fontainebleau, Crecy, Cabourg ... đã từng in dấu chân Hội. Trước giờ khởi hành thì bao giờ cũng phải chờ đợi, không nhiều thì ít, cho đến khi đông đủ mặt "ba quan văn võ" mới khởi hành, cho nên cũng lắm khi xảy ra chuyện "thương nhau lắm cắn nhau đau", mà can thì chưa thấy những "nhân nhó" thì có rồi. Dù có giận gì đi nữa thì cũng bỏ qua, đến chỗ pique-nique rồi thì lo "dành ăn", lo chơi, lo phá suốt ngày, hớn hớn bay đi mất. Cứ mỗi lần đi chơi, Thăng tôi phải dự trữ một bộ đồ "sơ cua" vì trò chơi "tạt nước" nổi tiếng của Hội, ai đã lỡ dai bước xuống thuyền rồi thì không thể nào "lên bờ bình an vô sự" !!!

Hội thật là .... thân thiết, sau bốn năm thành lập trong Hội lúc nào cũng chỉ có mấy khuôn mặt đó mà thôi, dù gặp hoài nhưng cũng không chán, lâu lâu có thêm được một vài Hội viên mới, nhưng bù lại một vài anh chị rời Hội vì... nhiều lý lẽ khác nhau. Thăng tôi mến tất cả những khuôn mặt còn lại quen thuộc, tình cảm gần gũi, bởi vậy cho nên khi vắng mặt nhau mỗi có một tuần mà Thăng tôi đã thấy nhớ Hội rồi. Thăng tôi chẳng giữ chức vụ gì quan trọng, những lúc nào Thăng tôi cũng có mặt trong tất cả các ban để phụ giúp anh chị mình một "chân". Thể thao thì có mặt đóng góp trong những kỳ tranh giải đá banh, bóng chuyền, bóng bàn; văn nghệ thì dự phần với khả năng mình, có khi còn phải múa thẻ cho chỗ mấy chị vắng mặt lúc tập dợt; báo chí thì cũng chen vào đóng đóng xấp xấp; và nhất là trong ban "ăn chơi" thì Thăng tôi là thành viên to chức !!!!

Trung Thu này có mặt Thăng tôi nhưng Trung Thu tới không biết Thăng tôi có thể góp mặt chia vui với Hội được không ?. Thời gian sắp tới sẽ có bao thay đổi. Nếu có một ngày Thăng tôi rời xa Evry hẳn Thăng tôi sẽ buồn lắm, biết có còn gặp lại các anh chị em trong Hội nữa không. Sự vắng mặt của Thăng tôi đối với Hội chắc có lẽ cũng không làm Hội thay đổi gì lắm. Xa Hội rồi chắc sẽ buồn lắm, vì bạn bè thân thiết hiểu nhau nhiều sẽ không còn nhiều nữa, sẽ không còn những cuộc chơi, sinh hoạt văn nghệ, thể thao, báo chí như trước nữa. Thăng tôi nghĩ chắc chắn là sẽ không bao giờ gặp được bạn bè như các anh chị em trong Hội Evry và chắc là Thăng tôi sẽ không có hứng để hoạt động cho một hội đoàn nào khác nữa. Niềm ao ước của Thăng tôi là mong sao cho Hội mãi vững bền dù sẽ gặp nhiều sóng gió, khó khăn, trở ngại, nhất là tình cảm của các anh chị em dành cho Thăng tôi và ngược lại của Thăng tôi dành cho Hội.

THĂNG TÔI EVRY

Forsythia đã nở
 Hoa vàng khắp Âu Châu
 Gió xuân lòng hờn hở
 Em tròn xoe mắt nâu

Hoa đào tươi sông Seine
 Chấm hồn dòng nước biếc
 Anh vuốt nhẹ tay em
 Gõn nu hôn thưa thiết

Trái mận mùa Phục sinh
 Đời như chim liền cánh
 Tìm được cội an bình
 Trong mắt em long lánh

Năm qua anh lặng lẽ
 Trong rừng đào mở sương
 Mãi một chùm hoa trắng
 Gợi gió về Đông phương

Cuối Xuân em trở lại
 Mai vàng Forsythia
 Như hoa mai đất Việt
 Hoa sầu, lập chia xa

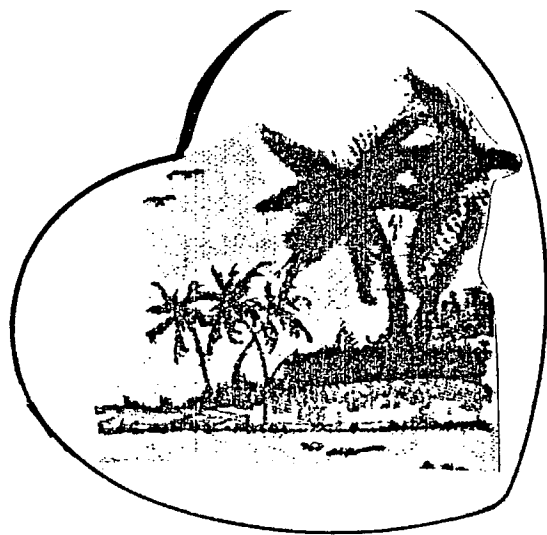
Phé tháng tư, tháng Sáu
 Buồn sâu lắng trong hồn
 Cũng nổi vui cao ngất
 Kéo dài hơi tận hồn

~ Hoàng Hoa Tuyết ~

Mùa Xuân ở Paris

Ru con

Ru con mẹ những nguyên cầu
Ru con mẹ hát ví' đầu ầu ở
Nơi đây ăn tam ở nhớ
Quê người sao quá bỏ vớ lạc loài

Ru con ngày một ngày hai
Mẹ ru con ngu ngày mai trưởng thành
Quyết tâm son sát đầu tranh
Không quên nợ nước thua tính Mẹ Cha

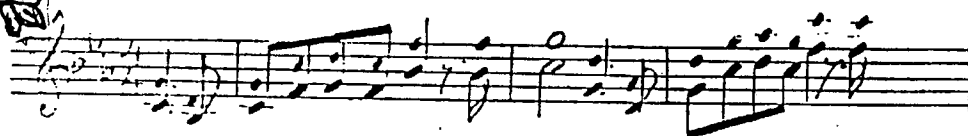
Ước mong ngày ấy không xa
Quê mình hết cảnh điêu tàn tả tơi
Ta về xây lại cuộc đời
Bàn tay nối lại tình người yêu thương

Về thăm ruộng lúa quê hương
Có đàn cô trắng vằn vũng đời chờ
Ru con giọng hát ầu ở
Ngày đêm mẹ những ước mở thanh bình

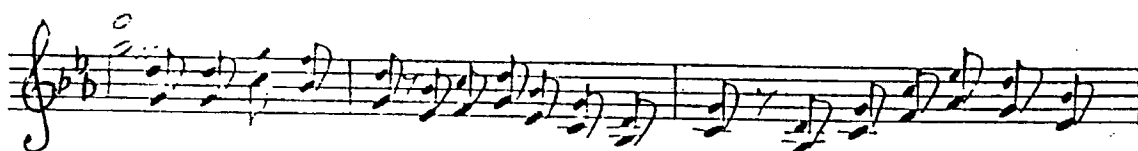

TÌNH CA

Mở đầu.....

Tôi yêu tiếng nước tôi, từ khi mới ra đời Mẹ quên ru những câu
người đi! xa

vời. À à đi! tiếng ru muôn đời..... Giếng nước

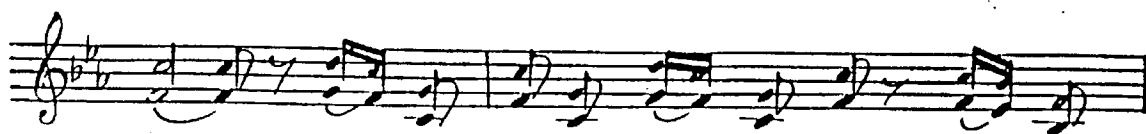

tôi! Bốn ngàn năm ròng rã buồn vui, khóc cười

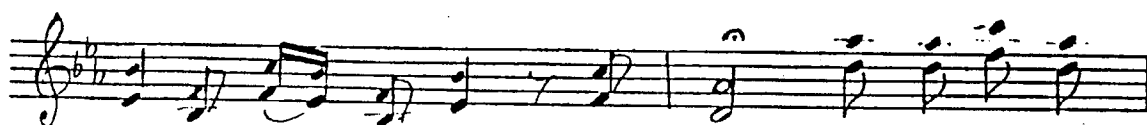

theo mệnh nước nổi trôi! Nước đi! Giếng nước

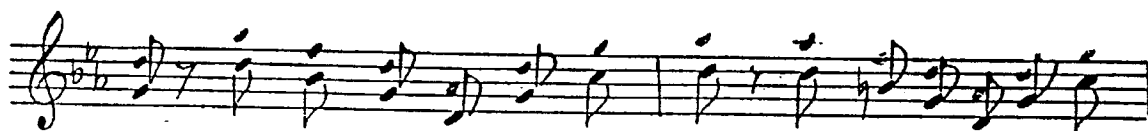

tôi! Giếng mẹ sinh từ lúc năm nôi, Ghóat nghìn

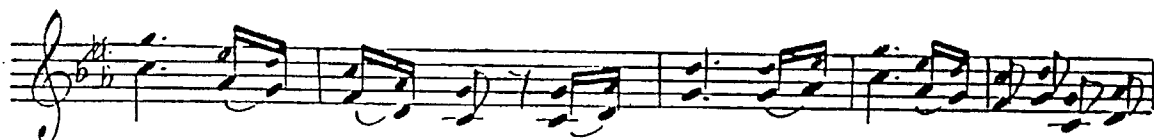
năm thanh tiếng lòng tôi nước đi! Gôi yêu tiếng ngang

trời, những câu thơ gian hồn không người! Ở hồ như hoa im mãi
tĩnh xa

xôi, vững tin vào mộng đẹp ngày mai! Đ.K: Một yêu cầu

hát truyên Kiều lắng tỏ như tiếng sáo diều (đ)
diều lắng

ta..... Và yêu cô gái bên nhà Miếng

xinh ăn nói mặn mà (đ) mà có duyên

